

[Anne Grete Holmsgård]

sikkerhedstjenestens biler, hvilket peger på, at der kan være tale om, at mordet var planlagt af sikkerhedsstyrkerne selv.

Besvarelse (25/3 80):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Da udenrigsministeriet den 4. marts i år blev gjort bekendt med, at den danske statsborger Anette Mathiesen og hendes salvadoranske mand, Roberto Castellano, var forsvundet, anmodede man samme dag generalkonsulatet i San Salvador om telegrafisk at indberette, hvilke informationer det måtte ligge inde med eller kunne tilvejebringe om sagen. Den 5. marts anmodede udenrigsministeriet endvidere ambassadøren i Mexico, der er akkrediteret i San Salvador, om at ville forelægge sagen for El Salvadors udenrigsministerium. Dette skete samme dag med understregning af den vægt, den danske regering tillagde en opklaring af sagen.

Den 6. marts indberettede ambassadøren, at det under henvendelser hos generaldirektøren for El Salvadors nationale politi var blevet meddelt den danske generalkonsul, at hverken Anette Mathiesen eller hendes mand var blevet legalt arresteret, og at der derfor efter generaldirektørens skøn kunne være tale om, at ægteparret var blevet bortført af en ekstrem højregruppe, at de havde tilsluttet sig en hemmelig oprørsgruppe, eller at de var blevet udrundet af en venstreorienteret gruppe. Anette Mathiesens mand var efter det oplyste propagandasekretær i eksekutivkomiteen for Union Democrática Nacional, der er et venstreorienteret, men af myndighederne anerkendt parti.

I besvarelsen af sin henvendelse til det salvadoranske udenrigsministerium har ambassaden i første omgang via generalkonsulatet i San Salvador modtaget en beretning fra underretsdommeren i Nueva San Salvador, dateret 8. marts 1980, med en beskrivelse af de faktiske omstændigheder i forbindelse med fundet den 28. februar 1980 af det dræbte ægtepar i udkanten af en landsby nær San Salvador. Man har endvidere udbedt sig statsadvokatens rapport, der muligt også vil rumme oplysninger om, hvad myndighederne er i stand til at sige om selve bortførelsen. Efter de i øjeblikket for udenrigsministeriet foreliggende oplysninger er det overvejende sandsynligt, at drabene er

begået af en ekstrem højreorganisation. Denne formodning deles af den svenske ambassadør i Guatemala såvel som af den danske generalkonsul i San Salvador.

Ud fra en vurdering af de øjeblikkelige forhold i San Salvador er det min opfattelse, at regeringen i denne tragiske sag ikke vil kunne tage andre rimelige initiativer over for regeringen i El Salvador end de skridt, jeg allerede har redegjort for.

Spm. nr. 573

Til *statsministeren* (19/3 80) af:

Glistrup (FP):

»Vil regeringen sørge for normalisering af olie- og benzinforsyningen eller gå af?«

Begrundelse

Det er sørgeligt, at de 134 medlemmer af statsministerens forbund på Benzinoen er fuppede til ikke at forstå, at grunden til deres lave løn er, at kildeskatten stjæler alt for meget fra deres lønposer, og at de derfor ikke retter deres aktion på at få skatten nedsat. Enhver anden fremgangsmåde vil nemlig blot forværre deres og den øvrige befolknings situation på lidt længere sigt.

Men når de 134 nu engang er vildførte, er det regeringens pligt at sørge for, at samfundet desuagtet får tilført benzin og olie – om fornødent ved at lade udbringningen heraf foretage af statsansatte.

Danmark kan ikke tolerere, at partimæssige ideologifraser fra en tid, hvor arbejdsmarkedet var et helt andet, hindrer landets regering i at opfylde denne selvfølgelig pligt. Kan eller vil regeringen ikke leve op til det, må den gå og lade os andre komme til.

I åbent brev til justitsministeren allerede den 11. marts 1980 gjorde fremskridtspartiet tingenes sammenhæng klar for regeringen. Denne har derfor nu helt oplagt haft rigelig frist til handlekraftigt at udføre den ene eller den anden af de to beslutninger, som er mulige for den i den opståede situation.

Besvarelse (1/4 80):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Som bekendt blev olie- og benzinforsyningen normaliseret få dage efter, at spørgsmålet var stillet.